

Biotopkartering

För att få en uppfattning om hur miljön i och kring ett vattendrag ser ut genomförs en inventering som kallas för biotopkartering. Metodiken innebär att man vandrar utmed vattendraget och noterar uppgifter om vattenmiljön som t.ex. strömförhållanden, bottenstrukturer och förekomst av vandringshinder. Även uppgifter om landmiljön noteras t.ex. vilket markslag det är närmast vattnet (skog, åker eller bebyggelse) och om det finns skyddszon mot åkermark och skog samt var det finns extra skyddsvärda områden.

Skiss över de olika delar som ingår i en biotopkartering.

Fem protokoll fylls i och de ger information om vattenmiljön (A), närmiljön (B), biflöden/diken (C), vandringshinder (D) och vägpassager (E).

All insamlad data ger ett mycket bra underlag för en helhetsbedömning av hur ett vattendrag ser ut, var extra fina miljöer finns samt var man kan behöva utföra åtgärder för att förbättra miljön i och längs vattendraget.

Med hjälp av dessa uppgifter kan man sedan se var det finns extra skyddsvärda områden, var man behöver sätta in åtgärder för att förbättra miljön i och längs vattendraget samt vilken typ av åtgärd som bör utföras. Exempel på åtgärder som kan utföras är utläggning av lekgrus för fisk, att välta tillbaka stenar som lagts upp på land i en tidigare utförd rensning och på så sätt skapa nya livsmiljöer för arter samt att bygga fiskvägar förbi vandringshinder. På detta sätt förbättrar man livssituationen för de djur och växter som lever där.